

BOJOVÁ ČINNOST RVD VE STŘETNÉM SRAŽENÍ

V článku chci ukázat na hlavní zvláštnosti v bojovém i operačním použití jednotek, útvarů a svazků RVD při střetném sražení s použitím zbraní hromadného ničení.

Základním úkolem a cílem bojové činnosti RVD je získat a udržet **jadernou a palebnou převahu nad nepřítelem** tím, že ho předejdeme ve vedení jaderných a palebných úderů a vyřadíme hlavní uskupení jeho prostředků ničení, zejména prostředků jaderného napadení. Tím umožníme splnění dalšího z hlavních cílů, kterým je zabránit nepříteli nerušeně připravit a organizovat zahájení i vedení střetného sražení. Vlastním vojskům naopak vytvořit příznivé podmínky pro rychlý přesun do prostorů, výhodných pro rozvinutí hlavních sil, jejich rozvinutí, rychlé využití účinků jaderných a palebných úderů a pro dokončení zničení nepřítele v co nejkratší době.

Získání a udržení jaderné a palebné převahy nad nepřítelem představuje rozhodující podmínku k dosažení úspěchu ve střetném sražení. RVD plní tento úkol hlavně ničením jednotek a útvarů jaderného napadení, dělostřeleckých, raketometných a ostatních palebných prostředků, které mohou působit do prostoru střetného sražení a na přístupové směry k němu. Mohou to tedy být prostředky nepřítele rozmístěné i ve značné vzdálenosti od tohoto prostoru. K jejich ničení musíme proto přibírat vlastní prostředky s odpovídajícím dostřelem také od nadřazeného stupně velení a od sousedů.

Ničení prostředků jaderného napadení není ani ve střetném sražení jednorázovou akcí, ale probíhá nepřetržitě ve všech obdobích tohoto střetnutí.

Jaderná a palebná převaha umožňuje splnit významné úkoly, k nimž patří zejména ničení hlavního uskupení vojsk nepřítele. Cílem je způsobit mu rozhodující ztráty, zabránit manévru, rozvinutí, obsazování důležitých prostorů a postavení, která jsou výhodná pro vedení střetného sražení, popř. zcela zmařit zasazení jeho sil do sražení. Dále dezorganizovat velení vojskům nepřítele ničením míst velení, spojovacích uzlů a prostředků REB a v neposlední řadě účastnit se vybojování vzdušné nadvlády ničením prostředků systému PVO a letectva nepřítele na letištích. V soudobých podmínkách patří jak dezorganizace

velení, tak získání nadvlády ve vzduchu k těm úkolům, které úzce souvisejí s jadernou a palebnou převahou. Tyto musíme řešit komplexně, centrálně řídit a sladit v čase, prostoru a co do použitých prostředků.

Tyto a další úkoly může RVD úspěšně splnit jen v případě, že štáby RVD získají včas dostatek hodnověrných a spolehlivých podkladů pro raketové údery a palbu dělostřelectva. V důsledku manévrového charakteru střetného sražení vzrůstá význam **včasnosti** při hodnocení průzkumových zpráv. Jejich hlavním zdrojem je vzdušný průzkum. V procesu vedení RVD se proto součinnost s letectvem při předávání zpráv o nepříteli stává neodmyslitelnou podmínkou pro efektivní řízení raketových úderů a palby dělostřelectva.

Raketové vojsko plní úkoly jednotlivými, skupinovými i hromadnými jadernými údery. K úderům jsou přibírány brigády operačně taktických raket prvosledových i druhsledových armád a frontová brigáda. U oddílů vojskových raket přichází v úvahu využití oddílů prvosledových divízi v dotyku (pokud mají potřebný dostřel) a oddílů divízi, vstupujících do střetného boje.

Dělostřelectvo má omezené možnosti (dosah a palebné možnosti) jak v hloubce, tak i v objemu ničení cílů. Za nejintenzivnější využití dělostřelectva pokládáme palebné ničení při zahájení střetného sražení, po příchodu nepřitele na jeho dostřel, dále v průběhu střetnutí a při palebné podpoře vlastních vojsk.

K palebnému ničení využíváme všech druhů paleb, ať již jsou typické pro útočný nebo obranný boj. Půjde tedy nejen o jednotlivé soustředěné, ale i hromadné palby, palebné přepady, palebnou přípravu a podporu s postupným soustřeďováním palby apod., a o pohyblivé i nepohyblivé přehradné palby. Patří totiž ke zvláštnostem střetného sražení, že část zasazovaných sil bude určena ke splnění úkolu obrannou činností. Podle toho se bude řídit i způsob využití palebných prostředků, hlavně dělostřelectva.

Jaderné a palebné ničení nepřitele můžeme tedy organizovat na směru zasazení hlavních sil obdobně jako v útočném boji do čtyř období. Jejich podstata a smysl zůstávají, avšak jejich průběh se přizpůsobuje charakteru střetného sražení. Můžeme tedy rozlišit palebné přikrytí vojsk, přicházejících do prostoru střetného sražení, palebnou přípravu, mnohdy nahrazenou palebným přepadem, palebnou podporu a konečně i palebný doprovod vojsk, dokončujících zničení nepřitele, ať již při jeho obkličování nebo pronásledování.

Palebné přikrytí má za cíl zabránit nepříteli rušit přesun vlastních vojsk do prostoru střetného sražení a jejich přípravu. Tento cíl můžeme splnit zejména ničením prostředků jaderného napadení, dělostřelectva, prostředků PVO a míst velení (u nich se shromažďují a vyhodnocují průzkumové údaje). Kromě toho i ničením průzkumného letectva nepřitele na letištích. Hlavním vykonavatelem je raketové vojsko a letectvo. Raketové vojsko jednotlivými i skupinovými jadernými údery ničí zjištěné prostředky jaderného napadení operačně taktického a operačního významu (jednotky RS Lance, Pershing a letiště s nosiči jaderných pum), velitelská stanoviště, střediska řízení a navedení taktického letectva, uskupení REP, baterie PLRS a letiště s průzkumným letectvem. Dělostřelectvo se připouje svými palebnými přepady taktických prostředků jaderného napadení, dělostřelectva, míst velení a prostředků PVO až ke konci tohoto období, kdy se objekty nepřitele dostanou na jeho dostřel. Zatímco prostředky jaderného napadení ničíme ihned po jejich zjištění a nepřetržitě v průběhu celého střetného sražení, údery na ostatní objekty plánujeme centralizovaně a slaďujeme tak, abychom co nejlépe využili jejich výsledků. Současně s palebným přikrytím probíhá boj s nepřátelskými zálohami a vojsky, přisunovanými do pro-

storu sražení. Raketové vojsko napadá svými údery proudy vojsk, způsobuje jim ztráty, brání jim organizovaně zaujmout výhodné čáry a prostory nebo se rozvinout do bojových sestav. Za tím účelem může vést údery jak vzdušné, tak i pozemní. K vedení a řízení raketových úderů je účelné využít zkušené letecké posádky, které mají praxi v řízení raketových úderů na proudy a ovládají problematiku rychlého přenosu údajů do štábů RVD. K tomu se vytvářejí včas i organizační předpoklady (např. retranslační spojení letce s palebnou jednotkou z prostoru zjištění cíle nebo úderu, z velké hloubky operační sestavy nepřítel).

Při zasazení hlavních sil do střetného sražení můžeme vést **palebný přepad** (výjimečně i palebnou přípravu) s cílem umlčet a zničit objekty nepřítel před rozvinujícími se vlastními vojsky, a tak vytvořit podmínky pro organizovaný a soustředěný útok hlavních sil. Délka palebného přepadu musí odpovídat alespoň době na překonání vzdálenosti dostřelu protitankových zbraní nepřítel. U **palebné přípravy** stanovíme délku obvyklým způsobem (podle doby na překonání vzdálenosti od čáry rozvinutí do praporních proudů k čáře přechodu ke zteči nebo podle doby potřebné k vystřelení požadované spotřeby střeliva).

K palebnému přepadu (palebné přípravě) přibíráme organické a posilové dělostřelectvo zasazovaných vojsk a raketové útvary a svazky jak zasazovaných vojsk, tak i nadřazeného stupně velení a sousedů.

Na formu **palebné podpory** bude mít největší vliv hodnota nepřítel, uspořádání jeho bojových sestav a naše znalosti o jeho rozmístění. Za vhodnou formu považují postupné soustředění palby nebo jednotlivá soustředění palby podle požadavků vševojskových velitelů, např. kombinaci těchto forem. Můžeme však předpokládat, že po dosažení brigádních záloh nepřítel, které přešly spěšně do obrany, bude nutné přejít v podpoře k intenzivnějším formám. Rozhodnutí o formě podpory ovlivní i množství vlastního dělostřelectva. Raketové vojsko v tomto období jednotlivými i skupinovými jadernými údery ničí prostředky jaderného napadení, místa velení, prostředky PVO, zálohy a druhé sledy nepřítel. Vedle ničení prostředků jaderného napadení má pro úspěch střetného sražení v tomto období rozhodující význam dezorganizace velení nepřítel a ničení prostředků PVO.

Za **palebného doprovodu** vojsk využívá RVD všech způsobů a forem vedení raketových úderů a paleb dělostřelectva ke zničení nepřítel, který utrpěl porážku, zahájil odchod, brání se na připravených nebo spěšně zaujatých postaveních, nebo byl přinucen bránit se v obklíčení. K centralizaci řízení raketových úderů a paleb dělostřelectva dojde zejména při ničení nepřítel za přípravy a vedení jeho protiúderů a protiztečí, při prolamování spěšně zaujatých obranných postavení, při násilném přechodu vodních překážek, při zasazování vzdušných výsadek apod.

Zvláštností střetného sražení může být skutečnost, že vedle útočné činnosti hlavních sil část vlastních vojsk přejde v souhlasu se zámyslem střetného sražení do obrany k odrazení útoku nepřítel. Na těchto směrech bude jaderné a palebné ničení nepřítel obdobné jako v obranném boji. Část dělostřelectva a raketových útvarů, zejména rozmístěných na těchto směrech, ničí nepřátelské proudy jadernými údery a dělostřeleckými palbami na maximálních dálkách, hromadnými palbami a skupinovými jadernými údery při rozvinování, na tankových směrech pohyblivými přehradnými palbami, ničí a umlčuje dělostřelecké, raketometné a minometné baterie, baterie PLRS a PLD a prostředky REB. Prostředky přímé střelby, hlavně PTRS, ničí tanky, BVP a obrněné transportéry

nepřítele. Jaderné a palebné ničení pokračuje při boji o přední okraj zaujatého obranného postavení i v jeho hloubce.

V případě, kdy vlastní vojska utrpí jadernými údery nepřítele ztráty, jejichž rozsah znemožní vést útočné akce, nemůžeme vyloučit jejich přechod do obrany. RVD musí potom tomuto vývoji situace přizpůsobit jaderné a palebné ničení nepřítele, které bude probíhat podle zásad platných pro obranu.

K úplné charakteristice palebného ničení nepřítele patří i jeho zhodnocení na úrovni předsunovaných jednotek a útvarů. Také u nich sehrává palba významnou úlohu. Dělostřelecké jednotky a útvary, začleněné do předvojů a předsunutých odřadů, zprvu po jednotlivých bateriích, oddílech, později skupinách, postupně soustřeďují své úsilí k umlčení a ničení nepřátelských palebných prostředků, brání nepříteli v rozvinování, umožňují vlastním vojskům svobodný manévry do výhodných směrů a prostorů a vnucují mu vedení boje podle připraveného zámyslu. Formy palebné činnosti volí podle vývoje situace a široce při tom využívají manévru palbou. Stupeň efektivity této činnosti má podstatný vliv nejen na boj vševojskových jednotek a útvarů, ale i na činnost hlavního uskupení RVD, a tím i na další vývoj střetného sražení.

Nejvýraznějším rysem bojové činnosti RVD při plnění úkolů v jaderném a palebném ničení nepřítele bude pružná reakce na změny situace, nepřetržitě upřesňování úkolů na základě nových zpráv o nepříteli, trvalá snaha průzkumu zjistit zámysl nepřítele, rozmístění jeho jaderných a palebných prostředků a umožnit tak splnit základní úkol RVD, získat a udržet jadernou a palebnou převahu. Půjde tedy o rychlost přípravy a vedení raketových úderů a palby dělostřelectva ve spojení s jejich dostatečnou efektivností.

Posilování dělostřelectvem, jeho rozdělení a uskupení, bojová sestava RVD

Při kalkulaci potřeby posílení dělostřelectvem postupujeme obdobně jako pro útočný boj (operaci). Avšak v průběhu střetnutí nedochází k tak vysokému hromadění dělostřelectva jako v útoku. Proto kritériem posílení může být zejména potřeba vytvoření dělostřeleckých skupin:

- u předsunutých odřadů divizí — PDS v hodnotě 2—3 oddílů,
- u prvosledových pluků prvosledových divizí — PDS v hodnotě 3—4 dělostřeleckých oddílů,
- u prvosledových divizí — DDS v hodnotě asi 4 oddílů,
- u armády — ADS (pokud se vytvoří) v hodnotě 4—6 oddílů (popř. 2 podskupiny ADS po 4 oddílech); ARMS v hodnotě 3—4 raketometných oddílů.

Počítáme-li u prvosledových divizí se dvěma pluky v prvním sledu a jedním plukem jako předsunutým odřadem, pak po odečtení organických oddílů činí potřeba posílení divize do 4 oddílů (asi jednou dělostřeleckou brigádou). Pokud se vytvoří ADS, pak je nutné posílit armádu další brigádou. Armáda se 2—3 divizemi v prvním sledu bude tedy potřebovat posílení 3—4 dělostřeleckými brigádami.

Tuto úvahu mohou pochopitelně ovlivnit další faktory, které musí vzít nadřazený stupeň velení v úvahu. Půjde hlavně o zhodnocení nepřítele (jeho kvality, počtu, pravděpodobného zámyslu vedení boje), kromě toho o úkol vlastních vojsk, o množství a hodnotu přidělených jaderných zbraní i úkolů, které plní ve prospěch zasazovaných vojsk nadřazený a sousedé, konečně i o vliv terénu a povětrnostních podmínek. Ale rozhodujícím faktorem bude skutečnost, kolik dělostřelectva bude mít nadřazený k dispozici.

Obdobně je tomu při stanovení počtu přidělovaných jaderných náloží.

Propočet potřeby jaderných náloží pro raketové vojsko armády, zasazované do střetného sražení — viz **tabulku 1**.

Musíme dbát, aby přidělené jaderné nálože byly předány vojskům ještě před zasazením do sražení. Nemůžeme však vyloučit postupné předávání. V takovém případě požadujeme, aby při zahájení střetného sražení bylo u raketového vojska soustředěno maximálně 60 % plánovaného množství (ke splnění prvních tří úkolů z tab. 1).

Tabulka 1

Úkol	Druh		Celkem
	TR	OTR	
Účast na SJU (HJU) při zasazení a překrytí přesunu, boj s přicházejícími vojsky nepřítele	—	4—6	4—6
Palebná příprava útoku hlavních sil, odrážení útoku nepřítele	6—8	2—4	8—12
Palebná podpora hlavních sil, boj o udržení obranného postavení částí sil v obraně	2—3	2—3	4—6
Palebný doprovod, ničení nepřítele v obklíčení, při pronásledování	10—12	6—8	16—20
Celkem 18—23 taktických a 14—21 operačně taktických raket.			

Velkou pozornost musíme věnovat bojové sestavě RVD a jejímu zařazení do pochodových sestav vševojskových útvarů a svazků.

Pro armádní raketovou brigádu bude výhodné stanovit samostatnou osu ve středu sestavy za prvosledovými divizemi. Protože musí udržovat vysoký stupeň pohotovosti k úderům i za přesunu, zabezpečí na ose opatření pro topograficko-geodetickou a povětrnostní přípravu.

Oddíly taktických raket se zařazují na čela pochodových proudů hlavních sil divizí.

Armádní dělostřelecké skupiny (ADS, ARMS) mohou pochodovat po armádních osách na úrovni druhosledových pluků prvosledových divizí, popř. po oddílech (po částech) v proudech prvosledových divizí za prvosledovými pluky. Jsou-li vytvořeny podskupiny ADS, je účelné zařadit oddíly do proudů odpovídajících divizí.

PTZ armády se přesunuje na ohroženém směru v mezeře mezi prvním a druhým sledem armády nebo po samostatné ose za prvosledovými divizemi.

Divizní dělostřelecké skupiny zařadíme za zád předvojů nebo do čela (poblíž čela) hlavních sil divizí, PTZ divize do mezery mezi zajišťovacími prvky a hlavní síly divize.

Oddíly PDS přemísťujeme za předvoji pluků nebo na čele jejich hlavních sil.

Průzkumné jednotky dělostřelectva a jeho rekognoskační skupiny vysunujeme co nejvíce kupředu.

Rozmístění jednotek, útvarů a svazků RVD v proudech vševojskových útvarů a svazků musí odpovídat zámyslu vševojskového velitele pro střetné sražení (boj) a umožnit předejití nepřítele v rozvinutí a zahájení palby. Proto je zařa-

zujeme vždy před (do čela) hlavní síly daného stupně velení. Taková sestava umožňuje včas zaujmout palebná postavení a přikrýt rozvinování vlastních vojsk. Raketové útvary a svazky OTR musí být v době zahájení střetného sražení všechny nebo z větší části již v prostoru bojového rozmístění, oddíly TR zaujímají své prostory bojového rozmístění tak, jak přicházejí do prostorů střetných bojů divizí.

Řízení raketových úderů a palby dělostřelectva

Štáb RVD nadřízeného stupně velení je povinen organizovat nepřetržitý průzkum nepřítele a získávat hodnověrné údaje pro raketové úder a palbu dělostřelectva. Hlavním zdrojem zpráv je vzdušný průzkum. Zvláštní pozornost věnujeme nepřátelským prostředkům jaderného napadení, hlavnímu uskupení pozemních vojsk, místům velení a prostředkům PVO. U prostředků jaderného napadení půjde zprvu zejména o prostředky operačně taktického významu, neboť ty mohou ohrozit vlastní vojska již za přesunu. U uskupení pozemních sil nepřítele o charakteristiku proudů, jejich hodnotu, směr a rychlost přesunu, a to již v maximálních vzdálenostech. Ve všech případech, mají-li být úder efektní, musí štáb RVD znát i dobu získání zprávy. Zvláštní význam má tento údaj pro řízení raketových úderů na proudy nepřítele.

Úder raketového vojska na proudy představují složitou organizační problematiku. K jejich řízení je třeba znát směr a rychlost přesunu proudů, dobu zjištění a místo na komunikaci, dále kolik času máme pro rozhodnutí o úderu a předání povelu (rozhodovací proces), kolik času potřebuje na přípravu vlastní palebné jednotky a konečně jak dlouho poletí raketa na cíl. Bylo-li např. zjištěno čelo proudů tankové jednotky o délce asi 6 km v určitém prostoru na komunikaci v 16.00 h a zpráva byla předána v 16.10 h, pak pro stanovení záměrného bodu pro raketový úder na střed proudů musíme do kalkulace ještě zahrnout:

- dobu na zpracování zprávy ve středisku řízení průzkumu, předání zprávy vševojskovému veliteli k rozhodnutí o úderu, rozhodnutí velitele, zpracování povelu ve štábu RVD asi 5 minut,
- dobu na předání povelu ze štábu RVD k palebné jednotce asi 3 minuty,
- přípravu palebné jednotky k odpálení např. 10 minut,
- dobu letu rakety na cíl např. 4 minuty.

Celkem uplyne od přijetí zprávy 22 minut. Připočteme-li k tomu ještě 10 minut potřebných k předání zprávy, dostáváme 32 minut, tj. dobu, po kterou proud pokračuje v přesunu a ujede při rychlosti 20 km · h⁻¹ asi 11 km. Záměrný bod pro úder zvolíme pro střed proudů 8 km od místa zjištění ve směru pohybu a raketu nařídíme odpálit v 16.28 h (4 minuty — doba letu na cíl).

Uvedený příklad přes značné zjednodušení ukazuje nároky na řízení raketových úderů na proudy (obdobně na palbu dělostřelectva), na problémy součinnosti s dalšími systémy velení a na udržování vysoké pohotovosti jednotek raketového vojska. Totéž platí pro úder na prostředky jaderného napadení, u kterých interval mezi zjištěním a úderem musí být co nejkratší, má-li pravděpodobnost zachycení cíle v prostoru zjištění dosahovat potřebných hodnot (0,75 a více).

Řízení palby dělostřelectva (úzce navazuje na řízení raketových úderů) se přizpůsobuje rázu bojové činnosti vojsk. Tak, jak postupně dochází ke střetá-

vání jednotlivých prvků bojové (operační) sestavy s nepřítelem, rozvinují se dělostřelecké jednotky a celé skupiny k podpoře jejich boje. Způsob této podpory bude rozdílný na směru zasazení hlavních sil, jiný na směru, kde vlastní vojska přecházejí do obrany.

Střetnutí předvojí a předsunutých odřadů bude doprovázeno rozvíjením jejich dělostřelectva a řízením palby na jejich úrovni. Teprve při zasazení hlavních sil dojde k centralizaci velení v RVD a současně i ke zkvalitňování topograficko-geodetické a povětrnostní přípravy a k plánovitému, organizovanému palebnému ničení na vyšším stupni velení. Charakteristickým znakem při tom bude opět nedostatek času na rozsáhlé přípravy, pružné reagování na vývoj situace, nepřetržitě upřesňování úkolů v závislosti na nových údajích o nepříteli i změnách u vlastních vojsk a postupná stabilizace řízení. Pevné a spolehlivé spojení je předpokladem splnění úkolů dělostřelectva.

Při řízení raketových úderů a palby dělostřelectva je třeba počítat s tím, že konkrétní situace si často vynutí zaujetí nepřipravených palebných postavení, prostorů bojového rozmístění a vedení raketových úderů a palby dělostřelectva s rozvíjením z chodu. Úder u OTR v takovém případě můžeme připravit asi do 50 minut, u TR asi do 40 minut a u dělostřeleckého oddílu do 20–25 min.

Úloha protitankových záloh

Současné PTZ představují významný prvek v boji s tanky nepřítele. Vyznačují se nejen velkou mohutností palby, zejména hloubkou ničení a palebnou činností, ale i schopností manévru pohybem. Proto jejich důležitost a potřeba správného využití ve střetném sražení, kde manévr vojsky je široce využíván právě tankovými útvary a svazky, vzrůstá. Vševojskový velitel má k dispozici velmi účinný prostředek, kterým může rychle reagovat na změnu situace a posilovat protitankovou obranu na ohrožovaných směrech.

S rozvojem tankové techniky se přešlo k vytváření PTZ ze smíšených protitankových jednotek a útvarů, vyzbrojených jak PTK, tak i PTRS. Jde v obou případech o soudobé palebné prostředky, schopné probít nejruznější druhy tankových pancířů. Dálka účinného působení se prodloužila na 3 i více km a převyšuje možnosti tanků. PTZ svazku přehradí úsek široký 3–4 km a je schopna zničit kolem 35 nepřátelských tanků. Armádní PTZ přehradí úsek široký 10 až 12 km a zničí asi 100 tanků. Takové možnosti můžeme ve střetném sražení jistě výhodně využít.

V době přesunu do prostoru možného střetného sražení se PTZ umísťuje zpravidla v proudy vševojskových útvarů a svazků. Je připravena zaujmout palebné čáry na ohrožených směrech, ničit nepřátelské tanky a krýt manévr vlastních vojsk. Přesun po samostatné ose s tímž úkoly nemůžeme vyloučit.

Při střetnutí můžeme PTZ použít několika způsoby. Nejčastěji zaujímá vyčkávací prostor, odkud je připravena k zasazení na možné směry ohrožení. Na nich si připraví několik palebných čar (zejména k obraně hlavních sil). Nebo může již některou z těchto čar, hlavně na bocích bojových sestav, zaujmout a zabezpečit rozvíjení hlavních sil bezprostředně. Konečně můžeme PTZ využít pro přímou střelbu při palebném ničení nepřítele v úseku zasazení hlavních sil. Všechny varianty, kde dochází k rozvinutí již na počátku střetného sražení, však posuzujeme obecně jako méně výhodné, protože je omezen nebo ztížen případný manévr a použití v dalším průběhu střetnutí.

Bojová činnost RVD ve střetném sražení má hlavní cíl získat a udržet jader-
nou a palebnou převahu nad nepřítelem. K tomu musí směřovat veškeré úsilí
štábů, jednotek, útvarů a svazků RVD.

Z hlediska jaderného a palebného ničení nepřítele budou při rozhodování
o způsobech jeho vedení zásady platné jak pro útok, tak i pro obranu. Bude zá-
ležet v prvé řadě na zámyslu vševojskového velitele, hlavně jak budou zasazeny
hlavní síly. Rozhodující podmínkou pro splnění úkolů při ničení nepřítele je do-
statek průzkumových údajů. Množství a zejména kvalita zpráv o nepříteli vy-
tváří potřebný základ pro efektivní řízení raketových úderů a palby dělostře-
lectva a umožňuje plně využít palebnou sílu RVD. Vedle těsné součinnosti se
vševojskovými veliteli a štáby musíme proto dobře organizovat i spolupráci
se zpravodajskými náčelníky a jejich středisky řízení průzkumu. Obtížnost ře-
šení těchto otázek spočívá v tom, že připravené plány se mohou podstatně lišit
od potřeb konkrétní situace, a proto bude pravidlem nepřetržité upřesňování
a doplňování těchto plánů.

Nedostatek informací současně s požadavkem neustálé pohotovosti si vynu-
cuje, aby jednotky, útvary a svazky RVD měly i za přesunů příznivé podmínky
pro rychlé rozvinutí a přípravu raketových úderů a palby dělostřelectva. Rake-
tové útvary divizí se proto přesunují na čela hlavních sil divize, armádní bri-
gáda za prvosledovými divizemi, pokud je to možné, po samostatné ose. Dělo-
střelectvo posiluje předvoje a předsunuté odřady a jeho hlavní uskupení se
přemísťuje nejčastěji v mezeře mezi předsunutými odřady a hlavními silami.
PTZ zařazujeme do čela hlavních sil na ohroženém směru.

Protože zaujetí plánovaných prostorů bojového rozmístění a palebných posta-
vení nemůžeme zaručit, musí být RVD připraveno k zaujetí svých bojových
sestav z chodu, s méně hodnotným topograficko-geodetickým připojením a po-
větrnostní přípravou. Bude docházet k postupné centralizaci v řízení raketo-
vých úderů a palby dělostřelectva a zkvalitňování jeho přípravy.

Střetné sražení klade mimořádné nároky na všechny prvky systému velení
RVD. Půjde zejména o pružnost při získávání průzkumových údajů, těsnou sou-
činnost se vševojskovým štábem a letectvem, pohotovost v reakci na vývoj si-
tuace, kvalifikované předvídání možného vývoje sražení a včasnou organizaci
vhodných opatření v přípravě raketových úderů a palby dělostřelectva. V pod-
mínkách vedení operací s použitím jaderných zbraní však budou střetná sražení
a boje častým jevem, proto i přípravu RVD na ně nesmíme opomíjet.